

Globální ekonomická správa

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2011 o globální ekonomické správě (2011/2011(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na závěry a dohody ze summitů skupiny G20 konaných v Londýně, Pittsburghu, Torontu a Soulu,
  - s ohledem na zprávu Palais-Royal Initiative nazvanou „Reforma měnového systému: přístup založený na spolupráci pro dvacáté první století“ zveřejněnou dne 8. února 2011,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o zlepšení rámce správy ekonomických záležitostí a stability v Unii, zejména v eurozóně¹,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 11. května 2011 o EU jako globálním hráči: její roli v mnohostranných organizacích²,
  - s ohledem na pokračující významnou práci transatlantického dialogu zákonodárců (TLD) a transatlantického obchodního dialogu (TABD),
  - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro mezinárodní obchod (A7-0323/2011),
- A. vzhledem k tomu, že světové hospodářství zaznamenalo v posledních desetiletích obecně zvýšený růst a prosperitu, což milionům lidí umožnilo vymanit se z chudoby, ačkoli tento růst a prosperita jsou nerovnoměrně rozděleny a počet lidí žijících v chudbě a zoufalství je nadále nepřijatelně vysoký; vzhledem k tomu, že je třeba snížit sociální a hospodářské nerovnosti mezi zeměmi i uvnitř těchto zemí; vzhledem k tomu, že boj proti chudobě musí být jednou z hlavních priorit strategie EU 2020;
- B. vzhledem k tomu, že USA a Evropa se v současnosti nadále vyrovnávají s nejhorsími důsledky nejvážnější mezinárodní hospodářské recese od velké hospodářské krize;
- C. vzhledem k tomu, že vývoj světového hospodářství v posledních desetiletích byl poznamenán neudržitelnou nerovnováhou;
- D. vzhledem k tomu, že účinná světová správa ekonomických záležitostí by umožnila snížení negativních dopadů na minimum a vyřešila by nebezpečné důsledky globalizace, jako je například prohlubování nerovností nebo ničení životního prostředí;
- E. vzhledem k tomu, že příchod nových klíčových hráčů, jak v souvislosti se světovým obchodem, tak hospodářským růstem, v jejichž čele stojí Čína a Indie, na světovou

---

¹ Přijaté texty, P7_TA(2010)0377.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0229.

hospodářskou scénu výrazně ovlivnil a zásadně změnil hospodářské prostředí a vyžaduje obchodní reformy a konvertibilní směnné kurzy;

- F. vzhledem k tomu, že za dnešní nerovnováhu je nadále zodpovědná především nedostatečná konkurenceschopnost a soukromé a veřejné úspory v zemích se schodkem a vysoké úspory společně s nedostatečnou poptávkou v zemích s přebytkem, což jsou jevy, které v dnešní době rostou na významu, a vzhledem k tomu, že vlivem vysokého stupně globalizace a rozsahu kapitálových toků klade tato nerovnováha nové požadavky na globální správu a zpochybňuje strukturu současných institucionálních ujednání;
- G. vzhledem k tomu, že k obnovení rovnováhy světového hospodářství v širokém slova smyslu jsou zapotřebí dva nástroje: větší konkurenceschopnost a rozsáhlé reformy podporující růst v zemích se schodkem a otevření trhů a řádná měnová politika v zemích s přebytkem;
- H. vzhledem k tomu, že první dekáda fungování HMU ukázala, že odpovědná rozpočtová politika je jednou z podmínek pro omezení dopadu celosvětových finančních a hospodářských otřesů na minimum;
- I. vzhledem k tomu, že existuje množství mezinárodních organizací, jejichž úkolem je řídit světové hospodářství, jako je MMF, Světová banka, WTO, UNCTAD a Mezinárodní finanční korporace, společně s mezivládními fóry skupin G7 a G20, s nichž nejefektivnější je MMF a G20, které je nicméně třeba dále zdokonalovat;
- J. vzhledem k tomu, že globální trhy vyžadují přijetí globálních pravidel;
- K. vzhledem k tomu, že přetrvávající měnová ujednání vedla v některých zemích s přebytkem ke značnému nahromadění devizových rezerv, zejména amerického dolaru, což naopak zvýšilo příliv kapitálu v zemích se schodkem a vyvinulo tlak na pokles úrokových sazeb, a pomohlo tak k propíchnutí bubliny s cenami aktiv, které hrály klíčovou úlohu v nedávné finanční krizi;
- L. vzhledem k tomu, že celosvětová hospodářská krize, která začala ve finančním odvětví, vedla u některých vedoucích světových hospodářských hráčů včetně USA, Japonska a EU k vysokým mírám zadluženosti;
- M. vzhledem k tomu, že skupina G20 se ve svém závěrečném prohlášení v Pittsburghu o rámci pro silný, udržitelný a vyvážený růst shodla na tom, že je naléhavě třeba krizi řešit za pomoci nového mnohostranného přístupu;
- N. vzhledem k tomu, že celý svět si je vědom skutečnosti, že některá odvětví finančního průmyslu sehrála při vzniku celosvětové finanční krize významnou úlohu, což poukázalo na slabiny finanční regulace a prohloubilo krizi veřejného dluhu, a že panuje společné přesvědčení o tom, že je třeba posílit odpovědnost a transparentnost finančního odvětví, které by se mělo spravedlivě podílet na nákladech, které krize způsobila;
- O. vzhledem k tomu, že často zmiňovaná nerovnováha běžných účtů je výsledkem zásadní strukturální nevyváženosti domácích ekonomik;
- P. vzhledem k tomu, že nedostatečně koordinovaná a účinná regulace celosvětového finančního systému a dohled nad ním způsobily slabiny ve finančním odvětví, což

následně vedlo k prohloubení zranitelnosti celosvětového hospodářství;

- Q. vzhledem k tomu, že významnější úloha a důležitost skupiny G20 jako fóra pro neformální politické diskuse na nejvyšší celosvětové úrovni je vítána; vzhledem k tomu, že skupina G20 postrádá jako instituce právní základ a stálý sekretariát a vyznačuje se slabou řídicí strukturou, zejména v porovnání s jinými mezinárodními institucemi, jako je MMF a WTO;
- R. vzhledem k tomu, že současný mezinárodní měnový systém umožnil několika zemím přistoupit ke konkurenčním devalvačním strategiím, které společně s rostoucími spekulativními transakcemi uskutečňovanými mocnými tržními subjekty na devizových trzích významně přispěly k nadměrné kolísavosti kurzů a výrazně ohrozily devizové trhy i mezinárodní obchod;
- S. vzhledem k tomu, že EU není při přetváření mezinárodního měnového a finančního systému považována za silného aktéra, neboť nevystupuje jednotně a dále kvůli roztržitosti jejího vnějšího zastoupení v mezinárodních hospodářských záležitostech;
- T. vzhledem k tomu, že je třeba zajistit, aby hospodářské a finanční systémy neškodily reálné ekonomice;
- U. vzhledem k tomu, že v souladu s doporučeními skupiny G20 byly MMF uděleny větší pravomoci v oblasti dozoru a dohledu nad celosvětovým finančním systémem, jeho finanční prostředky byly navýšeny a probíhá důkladná reforma jeho správní struktury;
- V. vzhledem k tomu, že finanční trhy se za posledních několik desetiletí vyvinuly tak, že nyní fungují globálně pomocí postupů a sítí náročných na IT, zatímco standardizace údajů pokulhává, což omezuje trh a často i shromažďování údajů, analýzu a operace na úrovni celé firmy a snižuje transparentnost finančních transakcí;

Doporučení ohledně postupu řešení globální ekonomické správy

1. zdůrazňuje, že globální nevyváženost, zejména je-li nadměrná, může potenciálně ohrozit finanční a makroekonomickou stabilitu vedoucích ekonomik a mít dopad i na další ekonomiky; bera toto v úvahu poznamenává, že jak země s přebytkem, tak země se schodkem by měly řešit nerovnováhu vyplývající ze strukturální nevyrovnanosti a nedostatku konkurenceschopnosti v domácí ekonomice, neboť právě tyto jevy by mohly způsobovat zásadní problémy;
2. zdůrazňuje, že finanční a hospodářská krize ukázala, že příliv kapitálu jako výsledek globální nerovnováhy by měl být doprovázen odpovědnou měnovou politikou a účinnou finanční regulací a dohledem;
3. uznává, že je třeba, aby tvůrci politik na celém světě pokračovali v hledání řešení vedoucích k reformě globální ekonomické správy, jež by pomohla světovou ekonomiku znovu vyrovnat a zabránit dalším propadům; zdůrazňuje, že reforma globální správy by měla zajistit, aby trhy byly začleněny do uceleného institucionálního rámce, což jim umožní řádně fungovat; dále se domnívá, že jedním z přednostních cílů celosvětové správy ekonomických záležitostí musí být vytvoření příznivého prostředí pro dlouhodobé investice;

4. zdůrazňuje význam odpovědných měnových politik; naléhavě vyzývá centrální banky hlavních ekonomik, aby při uplatňování tradičních i nekonvenčních opatření zvažily případné negativní vnější faktory, jako jsou bubliny na trhu s aktivy, dynamika spekulací na měnovém trhu a finanční destabilizace v jiných zemích;
5. je si vědom toho, že důvěra v silnou základní ekonomiku a hloubka, transparentnost, propracovanost a stabilita jejích finančních trhů jsou v konečném důsledku základními faktory, pro něž centrální banky třetích zemí drží měny jako rezervy; v tomto ohledu zdůrazňuje, že jakákoli měna, která se chce stát součástí koše zvláštních práv čerpání MMF, musí být plně konvertibilní, a uznává, že složení koše zvláštních práv čerpání MMF by mělo odrážet relativní význam měn ve světových obchodních a finančních systémech;
6. tvrdí, že směnné kurzy by měly odrážet základní faktory trhu s cílem posílit otevřenost a flexibilitu a zjednodušit přizpůsobování hospodářské situaci, a proto by je neměly spravovat či s nimi nakládat vnitrostátní měnové úřady;
7. naléhavě vyzývá členy MMF, aby se připojili k článkům dohody, zejména k závazku nedopouštět se manipulace směnného kurzu, a k příslušným ustanovením dohod GATT a WTO;
8. naléhavě vyzývá, aby bylo znovu uvažováno o zvláštních právech čerpání coby o možném nahrazení dolarové světové měnové rezervy, což by mohlo pomoci stabilizovat celosvětový finanční systém; žádá MMF, aby zvažil další přidělení a širší využití zvláštních práv čerpání (ZPC), zejména za účelem posílení mnohostranného systému směnných kurzů;
9. vyjadřuje podporu činnosti a závazkům států skupiny G20 při uskutečňování střednědobých plánů fiskální konsolidace, které budou řádně rozvrženy na dílčí úseky a budou podporovat růst a domácí poptávku tak, aby odpovídala situaci každé země, při provádění vhodných měnových politik, zvyšování flexibility směnného kurzu s cílem lépe zohlednit základní ekonomické faktory a při uskutečňování strukturálních reforem zaměřených na zvyšování počtu pracovních míst a opětovné nastolení globální rovnováhy;
10. nicméně poznamenává, že vyhlídky, že by se na úrovni států G20 podařilo napravit globální nevyváženost, se v této chvíli zdají omezené;
11. naléhavě vyzývá Světovou obchodní organizaci (WTO), aby se aktivně zapojila do určování a řešení možného narušování obchodu v oblasti finančních služeb způsobeného rozdílnými regulačními režimy;
12. vyzývá Komisi, aby navrhla komplexní mechanismus, vycházející z velké části z pravidel WTO a výrazně s nimi provázaný, který by umožnil zabránit využívání obchodu jako nástroje k prosazování zahraniční politiky v rozporu s mezinárodně uznávanými demokratickými hodnotami obsaženými v Chartě Organizace spojených národů;
13. vyzývá Komisi, aby na příštím setkání EU a USA na půdě Transatlantické hospodářské rady vznesla otázku vzájemné spolupráce při dohledu nad komoditními deriváty v souladu s platnou právní úpravou v oblasti transparentnosti a zneužívání trhu;

14. vyzývá EU, aby uskutečnila prohlášení vydaná na summitech skupin G8/G20, zejména pokud jde o dotace na fosilní paliva a zemědělství, a zohlednila přitom pokyny OECD v této oblasti, volatilitu cen potravin a trhy s komoditami;
15. vyzývá Komisi, aby revidovala svou obchodní strategii s ohledem na obchod jih-jih a meziregionální obchod v ostatních částech světa ve snaze zmírnit zranitelnost řady malých ekonomik a přispět k budoucímu rozvoji posílených hospodářských partnerů;
16. podporuje vytvoření harmonogramu pro akční plán, kterým se bude provádět rámec skupiny G20 pro silný, udržitelný a vyrovnaný růst;
17. vítá veškeré iniciativy usilující o další diskusi o společných globálních výzvách a o spolupráci v těchto otázkách, poznamenává však, že mnohá ze současných fór, jako je skupina G20, slouží pouze k neformálním diskusím a v rozhodovacím procesu nebo při uplatňování a kontrole svých rozhodnutí postrádají právní základ a atributy mezinárodních organizací a jako taková zůstanou i nadále slabými řídicími strukturami;
18. poznamenává, že metoda konsenzu, pomocí které přijímají rozhodnutí mnohé orgány pro celosvětovou spolupráci, nevybízí k odvážným rozhodnutím a často vede k neurčitým a nezávazným dohodám; naléhavě vyzývá celosvětové fórum, aby si vzalo příklad z EU, která se přestala spoléhat výhradně na jednomyslnost;
19. má za to, že závazky přijaté v rámci skupiny G20 musí být konkrétnější a že na pokrok musí dohlížet nezávislý, formálnější a komplexnější subjekt, který má vlastní stanovy a sekretariát, např. MMF;
20. vítá záměr odsouhlasený na summitu ministrů financí skupiny G20, který se konal dne 19. února 2011 v Paříži, měřit nevyváženost pomocí souboru ukazatelů; zdůrazňuje, že tyto ukazatele by se měly týkat vnitřní nerovnováhy, jako je státní dluh a schodky a soukromé úspory a dluhy, ale i vnější nerovnováhy způsobené obchodními a investičními toky a převody;
21. žádá skupinu G20, aby pravidelně prováděla postup vzájemného posuzování na základě rámce G20 a výše uvedených ukazatelů s cílem získat možnosti politiky, které povedou k silnému, udržitelnému a vyváženému růstu;
22. zdůrazňuje, že finanční subjekty jsou činné na globální úrovni, a domnívá se, že je třeba začít se zabývat nedostatky v koordinaci finanční regulace s cílem zabránit tomu, aby některé finanční subjekty mohly těžit z regulatorní arbitráže;

Reforma mezinárodního měnového a finančního systému a jeho institucí

23. zdůrazňuje, že Evropská unie musí hrát vedoucí úlohu v uskutečňování globální hospodářské reformy, jež povede k tomu, že mezinárodní instituce budou legitimnější, transparentnější a odpovědnější, a dále zdůrazňuje, že Evropská unie by měla v mezinárodních záležitostech stále častěji vystupovat jako jeden subjekt;
24. domnívá se, že EU by měla být schopna mluvit jedním hlasem, a vyzývá k tomu, aby EU měla svého zástupce v MMF a Světové bance; vyzývá, aby MMF byl demokratičtější, což znamená také otevřenou volbu výkonného ředitele založenou na zásluhách a výrazný nárůst hlasovacích práv pro rozvojové země a země, v nichž dochází k transformaci;

25. je toho názoru, že globální ekonomická správa musí být dostatečně reaktivní, pružná a pragmatická, aby mohla stanovit, jaká opatření jsou vzhledem k okolnostem nejvhodnější a v souladu se zásadou subsidiarity;
26. zdůrazňuje, že Evropská unie musí hrát vedoucí úlohu v uskutečňování reformy světového hospodářství, jež povede k tomu, že mezinárodní instituce a neformální fóra budou legitimnější, transparentnější a odpovědnější;
27. připomíná, že těmto institucím a fórum, především skupině G20, chybí určitá parlamentní legitimita na světové úrovni, a proto je vyzývá, aby do svých rozhodovacích procesů zapojily parlamenty; vyjadřuje politování nad nedostatečnou demokratičností některých partnerů;
28. připomíná obtíže, které by mohly vzniknout, pokud by politiky jednotlivých neformálních fór a mezinárodních hospodářských a finančních institucí nebyly soudržné; zdůrazňuje, že opatření zaměřená na globální koordinaci institucí by měla být prováděna prostřednictvím MMF;
29. zdůrazňuje, že je třeba se na celosvětové úrovni dohodnout na měnové politice, mezinárodním obchodu, udržitelných veřejných financích a flexibilních měnách na základě hlavních ekonomických veličin a zaujmout k těmto záležitostem společný přístup; domnívá se, že globální hospodářství by se mělo vyznačovat otevřenými trhy ve prospěch všech účastníků; zdůrazňuje, že vysoké společenské a environmentální normy jsou klíčové a je třeba je rozvíjet ve všech ohledech; zdůrazňuje, že MMF a WTO by měly být základem tohoto procesu;
30. naléhavě vyzývá členy WTO, aby přistoupili k mnohostranným obchodním dohodám a zabývaly se dalšími jednáními o mezinárodním obchodě s cílem výrazně zmírnit překážky mezinárodního obchodu a zajistit rovné podmínky ve všech odvětvích, a přispět tak k hospodářskému růstu a rozvoji;
31. domnívá se, že k tomu, aby rozvojové země mohly více těžit z obchodu a zajistit důstojné pracovní podmínky a mzdy všem pracovníkům, se EU musí velmi snažit posílit Mezinárodní organizaci práce a povzbudit ji k účasti na činnosti WTO a ke sledování kapitol zaměřených na udržitelnost souvisejících se systémem všeobecných obchodních preferencí;
32. vyzývá Komisi, aby nově definovala strategii EU pro obchod a investice tak, aby zahrnovala i země BRIC (Brazílie, Rusko, Indie a Čína), které se v budoucnu stanou významnými obchodními partnery s vlastním zájmem na společné světové síti vzájemně propojených zájmů na sociálně a ekologicky udržitelném rozvoji;
33. je toho názoru, že mnohostranné banky pro rozvoj by měly účinněji poskytovat dodatečné zdroje, aby se mohly zaměřit na konkrétní místní potřeby, podporovat dlouhodobé investice a konsolidovat místní ekonomiky;
34. doporučuje silný a nezávislý MMF, který bude mít k dispozici dostatečné nástroje a prostředky, jež mu umožní více se rozšířit pozornost na přeshraniční propojení, a to nejen posílením vícestranného dohledu, ale rovněž tím, že se zaměří na ekonomiky systémového významu a vytvoří ukazatele umožňující posoudit dlouhotrvající významné nerovnováhy; vyzývá k rozšíření mandátu MMF také na rizika vyplývající z kapitálových

účtů;

35. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby mnohostranné dohody o výměně daňových informací obsahovaly ustanovení o automatické výměně informací, a vybízí k posílení právního základu černé listiny OECD uvádějící nespolupracující jurisdikce s cílem zvýšit fiskální transparentnost a bojovat proti podvodům a daňovým únikům; naléhavě vyzývá Komisi, aby do konce roku 2011 navrhla pevnou normu pro podávání zpráv o přeshraničních společnostech podle jednotlivých zemí, s cílem zvýšit transparentnost a zpřístupnit příslušné údaje správcům daní;
36. zdůrazňuje význam mezinárodních iniciativ přijatých například v oblasti účetních standardů či standardů pro provádění auditů správy;
37. vyzývá vůdce skupiny G20, aby bez dalšího otálení uzavřeli jednání o minimálních společných prvcích pro globální daň z finančních transakcí;
38. domnívá se, že skupina G20 je, bez ohledu na význam ostatních orgánů, klíčovým fórem pro globální konzultaci, zároveň však poukazuje na to, že skupina G20 má jako globální instituce řadu nedostatků, včetně nedostatečného zastoupení malých států, nedostatku transparentnosti a demokratické odpovědnosti a slabého právního základu pro právní závaznost jejích rozhodnutí;
39. podporuje MMF a skupinu G20 v jejich úsilí při vyhledávání a využívání informací a doporučení pocházejících z globálních ekonomik s nízkými rozpočtovými schodky a umírněnými vládními výdaji;
40. zdůrazňuje, že v kontextu diskusí o celosvětovém měnovém uspořádání by měla být eurozóna vzhledem k jednotné měně a kurzové politice pojímána jako jeden celek;
41. naléhavě vyzývá EU a její členské státy, aby se snažily o další zlepšení koordinace mezi formacemi skupin G a systémem OSN;
42. vybízí k ustavení mezinárodní rady centrálních bank – složené zejména z centrálních bank EU, Japonska, Spojeného království a Spojených států – s mandátem pro koordinaci měnové politiky, kontrolu finančního dohledu a rozšíření a podporu zvláštních práv čerpání coby celosvětové rezervní měny;
43. doporučuje, aby byl MMF po politické stránce posílen výročními summity čelních představitelů států zastoupených ve výkonné radě MMF; v této souvislosti také vyzývá členské státy MMF, aby do výkonné rady jmenovaly osoby z nejvyšších vládních funkcí, aby tato rada mohla být nedůležitějším fórem pro jednání a rozhodnutí o globální ekonomické správě;
44. domnívá se, že je zapotřebí zvýšit transparentnost mezinárodních kapitálových toků, a především skoncovat s bankovním tajemstvím;

Celosvětová finanční správa

45. zdůrazňuje, že nedostatečná spolupráce mezi orgány finančního dohledu přispěla k šíření finanční krize a zhoršila její důsledky; v tomto kontextu vyzývá kontrolní orgány Unie, aby se ujaly vedení při budování mezinárodní spolupráce a stanovování osvědčených

postupů ve finančním řízení; dále zdůrazňuje, že sbližování směrem ke společnému finančnímu regulačnímu rámci mezi USA a EU by bylo prospěšné;

46. bere na vědomí, že je zapotřebí provést reformy na celosvětové úrovni, a zvýšit tak transparentnost a odpovědnost finančních institucí;
47. zdůrazňuje, že přestože byly ve světových finančních centrech přijaty právní předpisy pro zlepšení řízení některých oblastí finančního sektoru, stále ještě nedošlo k reformám pravidel a postupů v bankovním a stínovém bankovním systému;
48. zdůrazňuje, že evropské orgány finančního dohledu musí získat jasný mandát k úzké spolupráci se svými partnery ve třetích zemích nebo s mezinárodními partnery, po vzoru Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) a Rady pro finanční stabilitu;
49. zdůrazňuje, že je třeba kombinovat mikroobezřetnostní a makroobezřetnostní dohled jako součást uceleného a jednotného přístupu;
50. poznamenává, že USA a EU společně představují 40 % celosvětového obchodu a téměř 50 % celosvětového HDP, a doporučuje rozšíření makroobezřetnostního dialogu, se zvláštním zaměřením na atlantický dialog, řádné a rovnoměrné provádění balíčku Basel III a další diskuse o rozšíření rozsahu dohledu o nebankovní finanční instituce; vybízí k zachování dosavadní dynamiky reformy řízení finančního odvětví s cílem zajistit, že finance budou účinně podporovat stabilitu a růst v reálné celosvětové ekonomice;
51. respektuje skupinu G20, WTO, Basel III a další nadnárodní orgány, avšak zároveň si uvědomuje potenciální úskalí nadměrné regulace a konkurence jednotlivých předpisů;
52. vítá zřízení skupiny „Global Economy Meeting“ složené z guvernérů centrálních bank pod záštitou Banky pro mezinárodní platby jakožto referenční skupiny pro organizaci spolupráce centrálních bank;
53. je znepokojen skutečností, že v důsledku rozmanitých právních předpisů, které mají dopad na činnost celosvětových finančních subjektů, by mohlo dojít k roztržičnosti; vybízí proto k větší provázanosti mezi jednotlivými mechanismy zavedenými v různých oblastech;
54. uznává úlohu EIB v posilování růstu prostřednictvím dlouhodobých investic;
55. zdůrazňuje, že je třeba stanovit přiměřená kritéria k určení systémově významných finančních institucí s cílem vyvarovat se institucí, které jsou „příliš velké a příliš propojené na to, aby mohly padnout“, a snížit tak systémové riziko prostřednictvím dodatečných rezerv, kapitálových požadavků a antimonopolních zákonů;
56. vyzývá Basilejský výbor pro bankovní dohled, aby navrhl opatření pro omezení činností retailového bankovníctví systémově významných institucí a požadoval po nich samostatnou kapitalizaci;
57. naléhavě vyzývá Basilejský výbor pro bankovní dohled, aby vytvořil standardní model pro výpočet rizikově vážených aktiv s cílem přesně vyhodnotit a porovnat úvěrová a tržní rizika bank;
58. doporučuje vytvoření odpovídající mezinárodní infrastruktury pod záštitou MMF, která

úřadům i průmyslu nabídne jednotný zdroj standardizovaných základních finančních údajů coby technickou podporu v oblasti mezinárodních omezitelných úkolů a bezpečnějších a účinnějších průmyslových postupů;

Restrukturalizace mezinárodního měnového systému

Úloha a výzvy EU

59. zdůrazňuje, že silnější rámec správy ekonomických záležitostí v EU a eurozóně pozitivně ovlivní celosvětovou spolupráci a koordinaci;
60. bere na vědomí velký význam posilování a prohlubování jednotného evropského trhu nejenom jakožto vnitřního cíle, ale zároveň i jako vůdčího příkladu pro ostatní obchodní bloky na celém světě;
61. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit zemědělské i finanční politiky EU, které pomohou zabránit celosvětovým otřesům v oblasti dodávek potravin a cen;
62. zdůrazňuje, že silnější rámec správy ekonomických záležitostí posilující Pakt stability a růstu EU a eurozónu pozitivně ovlivní celosvětovou spolupráci a koordinaci;
63. konstatuje, že EU by měla hrát aktivní úlohu při přetváření mezinárodního měnového a finančního systému prostřednictvím silnějšího vnějšího zastoupení založeného na účinnějším a transparentnějším vnitřním rozhodování v souladu s příslušnými ustanoveními Lisabonské smlouvy;
64. vítá vytvoření čtyř nových evropských finančních regulačních orgánů, Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy a Evropské rady pro systémová rizika, a doufá, že budou silné a účinné;
65. domnívá se, že potřeba upřednostňovat mezinárodní rovné podmínky by neměla bránit unijním nebo regionálním blokům a zemím v posilování regionálních dohod usilujících o plné využití flexibility WTO a dalších mezinárodních norem za účelem vyrovnání makroekonomické základny a zvýšení prosperity;
66. vyzývá EU, aby se zaměřila na snižování své energetické závislosti s cílem zamezit dovážené inflaci a znovu dosáhnout obchodní rovnováhy se zeměmi těžícími ropu;
67. zdůrazňuje, že k vytváření globálních veřejných statků, jako je ochrana klimatu a naplňování rozvojových cílů tisíciletí, by mohl napomoci rámec EU pro kvalifikovaný přístup na trh;
68. žádá Komisi, aby předložila návrh na zlepšení vnitřního postupu rozhodování EU s cílem zlepšit jeho soudržnost, pokud jde o vnější zastoupení v oblasti hospodářských a finančních záležitostí, aby zastoupení EU bylo demokraticky odpovědné Evropskému parlamentu, členským státům a vnitrostátním parlamentům;
69. naléhavě vyzývá skupinu G20 nebo WTO, aby prozkoumaly možnost uzavření globální dohody o uhlíkové dani na dovážené produkty a služby;
70. připomíná, že v souladu s článkem 138 Lisabonské smlouvy by eurozóna měla zavést

jednotné zastoupení ve vnějších záležitostech; naléhavě vyzývá Komisi, aby za tímto účelem předložila příslušný legislativní návrh;

71. zdůrazňuje, že plné zastoupení v celosvětovém hospodářství je pro Evropu důležité k tomu, aby mohla využít všech příležitostí, které se jí nabízí, a že tou nejlepší příležitostí je dosáhnout toho jako celek;
72. vyzývá EU, aby v rámci svých obchodních politik a v souladu s Lisabonskou smlouvou, svou vnitřní agendou a rozvojovými cíli tisíciletí vždy podporovala spravedlivý obchod, demokracii, lidská práva, důstojné pracovní podmínky a udržitelný rozvoj.

o

o o

73. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.